

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 64.

Lobte Sessjon.

19de Møde.

Loverdagen den 27de October Kl. 12.

(Forsfat.)

Lange (forsfat): Spørger man, om Orløgsmarinens og Handelsmarinens Interesser behørig ere varetagne i Lovudkastet, da nægter jeg ikke, at jeg dertil maa svare, at jeg aldeles ikke finder noget Spor deraf i det; de staae i alt Fald meget i Baggrunden for den Hovedbetragtning, som tidligere er lagt for Dagen i Motiverne til Lovudkastet, saaledes som det blev fremlagt i forrige Sessjon, nemlig: At der bør søges tilveiebragt den størst mulige Overeensstemmelse i Reglerne for Udskrivning til Hæren og Flaaden, saaledes at de, der skulle anvendes til Tjeneste ved den ene Etat, ikke blive behandlede efter væsentlig andre Regler end de, der anvendes for Tjenesten ved den anden. Den høitagtede Justitsminister har blot bemærket, at Spørgsmaal betræffende Armeeorganisationen ikke kunde finde deres Afgjørelse i nærværende Lov. Jeg antager imidlertid, at den høitagtede Justitsminister maa være af samme Mening med Hensyn til de Spørgsmaal, som vedkomme Flaadens Organisation; men naar dette forudsættes, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes man i en Værnepligtslov kan organisere Flaaden; hvorledes Sphæren i en saadan Lov kan inddeles i Sphærens Linie og Sphærens Forstærkning; jeg bruger Ordet „Sphæren“ i Modsetning til „Landhæren“, saaledes som er steet i Rundgjørelsen af 29de August 1855 § 2, og ikke Ordet „Søværnet“;

thi skulde Ordet „Søværnet“ bruges, saa maatte man i Modsetning dertil bruge Ordet: „Landværnet“. Jeg gjentager det, jeg forstaaer ikke, hvorledes man i en Værnepligtslov kan organisere Sphæren og inddele den i Sphærens Linie og Sphærens Forstærkning. Jeg forstaaer heller ikke, hvorledes man i denne Lov kan forandre andre organisatoriske Bestemmelser. Jeg sigter herved til, at der efter de bestaaende Planer eens for Kongeriget og Hertugdømmerne udfordres til Erhvervelse af Halvbefarenheds-Charakter, at de Søværnepligtige som Søvante have været i stadig Fart i 3 Aar enten paa indenrigske Steder eller paa Østersøen, Nordøen eller paa fjernere Farvande, og til Erhvervelse af Heelbefarenheds-Charakter, at de som Halvbefarne have været i stadig Fart i 4 Aar enten paa Østersøen eller paa fjernere Farvande. Derimod udfordres efter Udkastets § 45 for Kongerigets Vedkommende ikkun for de Halvbefarne, at de have været i Fart i 18 Maaneder, og for de Heelbefarne i 36 Maaneder, uden at de først behøve at være Søvante; ret som om Søfolk, der staae i Kongerigets Spørulle, kunne i langt kortere Tid blive skikkede til Marinens Tjeneste end Søfolk, som staae i Hertugdømmernes Ruller. Kan man bestemme Saadant i Værnepligtsloven, saa seer jeg ikke rettere, end at man ligesaagodt kan bestemme, at Rekruterne til Landhæren behøve for Kongeriget ikke at gaae saa lang Tid paa Skolen for at blive brugbare som de Rekruter, der udskrives fra Hertugdømmerne. Dersom Spørgsmaalet angaaende Flaadens og Sphærens Organisationsplan ikke kan finde sin Afgjørelse i Værnepligtsloven for Konge-